

El problema és el soroll

Dv, 1/05/2020 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge 4art de Pasqua

Barcelona, 3 de maig de 2020

Quin és el problema de l'home modern? **El problema és el soroll. El problema són els sorolls.**

L'home envoltat pels sorolls interiors i exteriors, agitat per tota mena d'estímuls i de sensacions, endut, d'una banda a l'altra, per l'ansietat i per les presses, s'ha quedat sense silenci i, el que és pitjor: no sap com curar-se d'aquesta malaltia que arruïna la seva persona. La física i la psíquica. Què passa amb els sorolls?

La proliferació dels sorolls **impedeix conèixer la pròpia intimitat** perquè bloqueja l'accés al món interior, al secret més íntim de cadascú. El subjecte no té oïda apta per escoltar el millor de sí mateix i esdevé un sord crònic.

Els sorolls alienen la persona, la disgreguen, introdueixen en ella la confusió, la fan viure a l'exterior de si mateix, l'anul·len.

L'home sense veritable silenci ni serenor malviu governat des de fora per qualsevol ximpleria. **Es converteix en un ésser vulnerable i dèbil. Un veritable ningú.** Un ninot. Un titella. **Li falta consistència íntima. Li falta profunditat. Li falta veritat.**

Qualsevol esdeveniment negatiu pot fer-lo trontollar i pot desestabilitzar-lo perillosament. A l'home cridaner i sorollós se li ha fet molt difícil trobar-se amb Déu.

Per què? Perquè ha perdut el seu contacte amb el nucli més íntim i personal d'ell mateix. No té cap consistència. S'auto-anul·la a si mateix. El silenci és

imprescindible si volem viure amb autèntica profunditat i serenor, amb pau i clarividència.

L'assossegament interior ajuda la persona a trobar-se amb ella mateixa i a escoltar els seus vertaders desitjos, els seus millors i més exultants desitjos.

Mireu: un cos relaxat, una ment serena i tranquil·la, i un esperit en pau ajuden a resoldre molts problemes perquè ens permeten afrontar-los amb més clarividència i energia interior.

El silenci, l'atenció íntima i la meditació profunda, ens obren la porta a les realitats més humanes i més solidàries, ens agermanen, ens solidaritzen mútuament.

Quan és possible la fe en Jesucrist? Quan escoltem la seva veu.

I aquesta Veu és impossible escoltar-la si malvivim saturats de sorolls interiors i exteriors. **El primer pas ben donat cap a la veritable Saviesa és callar.** Callar per dins i callar per fora. Fer silenci i buscar el silenci. El silenci, lliurement assumit, no esclavitzava ni oprimeix. Ben al contrari: el silenci ens fa lliures.

Per això els Antics recomanaven sàviament: "Beneïda la paraula que queda per dir!". Sabem callar, nosaltres? ¿Realment busquem zones i espais de veritable silenci per a poder retrobar la nostra intimitat i la veritat de Déu Salvador? Saber estar en silenci és bàsic per a tranquil·litzar-se. Què és tranquil·litzar-se?

Tranquil·litzar-se és tot un art. Art essencial. Art imprescindible per a poder mantenir una bona salut mental i un metabolisme biològic més que acceptable.

Però la majoria no en saben. Ni saben callar. Ni saben tranquil·litzar-se. S'alteren per qualsevol ximpleria i perden l'equilibri psíquic, el bon govern d'ells mateixos i, a més, alteren perillosament les diverses i complexes funcions metabòliques.

Què són la majoria de malalties? La majoria de malalties són perilloses somatitzacions generades per un psiquisme vulnerable i desgavellat. Per això, **saber tranquil·litzar-se és segura font de salut integral.**

Val la pena treballar-ho, això. Ens hi va la vida!!!